

R.M. Mc Cheyne

DE OVERTUIGING VAN ZONDE

„En die (de Trooster) gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel.” (Joh. 16 : 8)

Wanneer vrienden op het punt staan om van elkaar te scheiden, is de uitdrukking van hun liefde nog veel krachtiger dan ooit tevoren. Zo was het ook met Jezus. Hij zou van hen heengaan, en nog nooit tot op die tijd toe had zich Zijn hemelse teerheid jegens hen in zo volle stromen ontlast als thans. Droefheid had hun hart vervuld, en dientengevolge werd Zijn hart vervuld met Goddelijk ontfermen: „Ik zeg u de waarheid, het is u nut, dat Ik wegga.” (Joh. 16 : 7).

Ongetwijfeld was het ook voor Hem goed dat Hij zou heengaan. Hij toch had een leven geleid van moeite en smarten, niet hebbende waarop Hij het hoofd kon neerleggen, en zo was het ook Hem zeer aangenaam en welkom, dat Hij op het punt was van in Zijn rust in te gaan. Hij had een leven doorgebracht in verachting, in miskenning en armoede. Hij gaf Zijn rug dengenen die Hem sloegen, en Zijn wangen aan hen die Hem het haar uitplukten. En nu, voorzeker, mocht Hij zich wel verheugen in het vooruitzicht dat Hij zou terugkeren in die heerlijkheid, welke Hij bij de Vader had eer de wereld was, toen al de engelen Gods Hem aanbaden. En toch zegt Hij niet: *het is Mij nut dat Ik wegga*. Dat reeds zou ongetwijfeld zeer vertroostend voor Zijn discipelen geweest zijn. Maar nee, Hij zegt: „Het is *u* nut.” Hij vergeet Zichzelf als 't ware geheel en al, en denkt slechts aan het kuddeke, hetwelk Hij zal achterlaten: „Het is u nut dat Ik wegga.” O, welk een edelmoedige Zaligmaker! Hij ziet niet op hetgeen het Zijne is, maar ook op hetgeen van anderen is. Hij wist, dat het veel zaliger is te geven dan te ontvangen.

De gave van de Heilige Geest is de voorname zaak, waarmee Hij hen overtuigt dat Zijn heengaan hen in waarheid nuttig zou zijn. Nu is het zeer opmerkelijk dat Hij hun reeds van tevoren, in het begin van zijn redevoering, de Geest had toegezegd. Hoofdstuk 16 : 16-18 lezen wij: „En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in van de eeuwigheid. Namelijk de Geest der waarheid, welke de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet. Maar gij kent Hem, want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn. Ik zal u geen wezen laten; Ik kom

weder tot u.” En wederom vs. 26: „Maar de Trooster, de Heilige Geest, welke de Vader zenden zal in Mijn Naam, die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles wat Ik u gezegd heb.” In die woorden belooft Hij hun de Heilige Geest, tot hun persoonlijke vertroosting en blijdschap. Hij belooft de Geest als een schat, welke zij, en zij alleen konden ontvangen, „want de wereld kon Hem niet ontvangen; want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet.” Toch zeide Hij: „Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn.”

In onze tekst echter is de belofte gans anders. Hier belooft Hij de Geest, niet voor henzelf, maar voor de wereld; niet als een bijzondere schat, om die in hun eigen boezem op te leggen, en in welker bezit zij zich met een zelfzuchtige blijdschap zouden kunnen verheugen, maar als een hoogst gezegende kracht, om, door hun prediking, de hen omringen wereld te kunnen bearbeiten; niet als een bron, die hun eigen binnenste slechts zou vervullen en springen tot in het eeuwige leven, maar als stromen des levenden waters, die uit hun binnenste zouden vloeien, om deze droge en verdervende wereld te besproeien. Hij zegt niet: ‘Wanneer Hij zal gekomen zijn, zal Hij uw hart tot overvloeien toe vervullen met vrede en blijdschap’. Maar: „Die, gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel.” Slechts een weinig tevoren had Hij hun gezegd dat de wereld hen zou haten en vervolgen: „Indien u van de wereld waart, zo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik ge uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.” (Joh. 15 : 19). Dit nu was niet veel troost voor hen, daar diezelfde wereld hun arbeidsveld zijn moest. Maar nu toont Hij hun aan, welk een gezegende gave de Heilige Geest voor hen zou zijn; want Hij zou, door hun prediking, werken op diezelfde harten, welke hen zouden haten en vervolgen: „Hij zal de wereld overtuigen van zonde.”

Dit is ook steeds het geval geweest. In Hand. 2 zien wij, dat, toen de Heilige Geest op de apostelen was uitgestort, de menigte hen bespote, zeggende: „Zij zijn vol zoeten wijns.” En toch, toen Petrus hun het Woord van de waarheid predikte, werkte de Heilige Geest door zijn prediking op de harten van deze zelfde spotters. Hun hart werd getroffen, en zij riepen uit: „Wat zullen wij doen, mannen broeders?” En nog dezelfde dag werden drieduizend zielen bekeerd. Zo was ook de gevangenebewaarder te Filippi ongetwijfeld een hardvochtig, wreedaardig man, gelijk blijkt uit zijn gedrag jegens de apostelen; want hij wierp hen in de binnenste kerker en sloot hun voeten in de stok. En toch, de Heilige Geest opent zijn stenen hart en hij wordt door diezelfde apostelen, welke hij haatte, tot Christus gebracht. Zo ook, geliefde broeders, is het nog heden. De wereld heeft ook nu nog de ware dienstknechten van Christus geen greintje liever dan toen. De wereld is nog eveneens als zij was in de dagen van Christus' omwandeling op aarde. Nog nooit is dit woord van de Bijbel overtollig of onwaar geweest: „Allen, die Godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden.” Evenals Paulus verwachten ook wij door de meesten, die ons horen, te zullen worden gehaat. Wij zijn volkomen verzekerd, gelijk Paulus, dat, hoe meer wij u liefhebben, de meesten van u ons juist te minder zullen liefhebben. En toch, broeders, niets van dat alles doet ons terugdeinzen. Hoewel verworpen, wanhopen wij nochtans niet; want wij weten dat de Heilige Geest is gezonden om de wereld te overtuigen, en wij betwijfelen het niet of sommigen uwer, die ons nu nog als hun vijanden beschouwen, omdat wij hun de waarheid zeggen, wellicht nog deze dag, in weerwil en te midden van al hun,haat en ijskoude onverschilligheid, door de Heilige Geest van zonde worden overtuigd, en

gebracht zullen worden tot de uitroep: „Lieve heren, wat moet ik doen opdat ik zalig worde?” (Hand. 16 : 30).

1. Het eerste werk van de Heilige Geest is te overtuigen van zonde.

1. Wie het is die van zonde overtuigt: „Hij zal de wereld overtuigen van zonde, omdat zij in Mij niet geloven.” Het is zeer opmerkelijk dat, waar ook in de Bijbel gesproken wordt van de Heilige Geest, het immer geschiedt met uitdrukkingen, die zachtmoedigheid en liefde te kennen geven. Menigmaal lezen wij van de toorn van God de Vader: „De toorn van God wordt van de hemel geopenbaard over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen.” (Rom. 1 : 18). Menigmaal ook lezen wij van de toorn van God de Zoon: „Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op de weg vergaat;” (Psalm 2 : 12) of: „In de openbaring van de Heere Jezus van de hemel, met vlammend vuur wraak doende.” (2 Thess. 1 : 7, 8). Nergens echter lezen wij van de toorn van God de Heilige Geest. Hij wordt vergeleken bij een duif, het zachtaardigste van alle schepselen. Hij is verwarmend en zacht als de adem: „Jezus blies op hen, en zeide: Ontvangt de Heilige Geest.” (Joh. 20 : 22). Hij is zacht als de vallende dauw: „Ik zal Israël zijn als de dauw.” (Hos. 14 : 6). Hij is zacht als de olie: „Olie van vreugde.” (Hebr. 1 : 9). De kostelijke olie, waarmede de hogepriester werd gezalfd, was een type van de Heilige Geest. Hij is zacht en verfrissend als een fontein: „Het water dat Ik hem geven zal, zal in hem worden een fontein des waters, springende tot in het eeuwige leven.” (Joh. 4 : 14). Hij wordt genoemd: „de Geest der genade.” (Hebr. 10 : 28). Nergens echter wordt Hij genoemd de Geest van toorn. Hij wordt genoemd: „de Trooster, namelijk de Geest van de waarheid.” (Joh. 14 : 16, 17). Nergens wordt Hij ook genoemd de Wreker. Wij lezen dat Hij in het hart van de gelovige zucht, „onze zwakheden te hulp komende,” (Rom. 8 : 26) zodat Hij de gelovige krachtig te hulp komt in het gebed. Overal lezen wij van de liefde van de Geest, nergens van Zijn toorn. Wij lezen van Hem dat Hem droefheid wordt aangedaan: „Bedroeft den Heiligen Geest niet;” (Ef. 4 : 30) dat Hem weerstand wordt geboden: „Gijlieden weerstaat altijd de Heilige Geest; (Hand. 7 : 51) dat Hij wordt uitgeblust: „Blust den Geest niet uit.” (1 Thess. 5 : 19). Deze alle zijn echter bewijzen van Zijn zachtheid en liefde. Nergens zult u ook zelfs een bewijs van toorn of wraak aan Hem vinden toegeschreven. En toch, mijn broeders, waar deze gezegende Geest zijn liefdewerk begint daar overtuigt Hij van zonde. Zelfs Hij, hoe wijs, hoe almachtig, hoe zachtmoedig, hoe liefderijk Hij ook is, kan een arm zondaarshart er geenszins toe overreden de Zaligmaker te omhelzen, zonder eerst zijn wonden open te scheuren, en de zondaar te overtuigen dat hij verloren is.

En nu, broeders, vraag ik u, moet niet de getrouwe dienstknecht van Christus hetzelfde doen? Geliefden, indien de Heilige Geest, wiens adem de zachtmoedigheid en de liefde zelf is, welke Jezus in de wereld heeft gezonden om mensen te brengen tot het eeuwige leven, indien Hij zelf Zijn werk in iedere ziel, welke Hij wil zalig maken, begint met haar te overtuigen van zonde, zoge u het dan de dienstknecht van Christus euvel duiden dat ook hij daarmee aanvangt? Waarom zoge u ons hard, en wreed, en gestreng noemen, wanneer wij tot uw ziel spreken om haar te overtuigen van zonde? „Ben ik dan uw vijand geworden, u de waarheid zeggende?” (Gal. 4 : 16). Wanneer de heelmeester komt om een vervuilde wond te genezen, wanneer hij de vuile windsels afscheurt, welke een onkundige hand daarom heeft geslagen, wanneer hij de wond geheel en al

openmaakt en u het bederf en het venijn aantoon, wat daarin verborgen was, zoge u hem dan een wreedaard noemen? Kunnen nochtans zijn handen niet vol zachtheid en liefde zijn? Of, wanneer een huis geheel en al in brand staat, wanneer de vlammen rondom uitslaan, en een moedig, onverschrokken man doet een poging om de slapende bewoners wakker te maken, de gesloten deur openbreekt, de bedgordijnen wegrukt, en met krachtige hand de slapende wakker schudt, hem bidt wakker te worden en te vluchten, hem toeroept dat één ogenblik toeven hem in hét verderf kan storten, zoge u die man een wreedaard noemen? Of zoge u zeggen dat hij te luid, te duidelijk had gesproken? Zeker niet. „Huid voor huid, en al wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven.” (Job 2 : 4).

Waarom dan, mijn broeders, zoge u de dienaar van Christus berispen, wanneer hij begint met u van zonde te overtuigen? Meent u wellicht, dat de etterbuilen van de zonde minder vergiftig en minder dodelijk zijn dan een wond in het vlees? Meent u, dat de vlammen van de hel gemakkelijker zullen te verduren zijn dan de vlammen van de aarde? De Geest van de liefde zelf begint met u te overtuigen van zonde. En zijn wij dan geen boodschappers van de liefde, wanneer wij met dezelfde zaak beginnen? Zegt dan toch niet dat wij uw vijanden zijn, omdat wij u de waarheid zeggen.

II. *Wat is deze overtuiging van zonde?* Ik wil u dit eerst aan te tonen door te zeggen wat zij niet is.

1. Zij bestaat niet enkel in de kloppingen van het natuurlijk geweten. Hoewel de mens op het diepst gevallen is, heeft God nochtans in iedere ziel een geweten gelaten, om voor Hem te spreken. Sommigen schroeien hun geweten wel, door hun leven in de zonde, als met een brandijzer toe, zodat het dood en gevoelloos wordt. Maar de meesten hebben van nature nog zoveel geweten overgehouden, dat zij de zonde niet kunnen bedrijven zonder dat hun geweten hen door zijn kloppingen waarschuwt. Wanneer iemand een moord of een diefstal pleegt, waarbij geen menselijk oog hem heeft gezien, wordt hij nochtans door zijn geweten verschrikt. Vrees bevangt hem, hij voelt dat hij heeft gezondigd, en hij ducht dat God wraak zal nemen. Dit, geliefden, is echter niet de overtuiging van zonde, van welke hier gesproken wordt; dit is een natuurlijk werk, hetwelk plaats grijpt in ieder hart. Maar overtuiging van zonde is een bovennatuurlijk werk van Gods Geest. Hebt u niets meer dan de gewone kloppingen van het geweten, dan bent u nooit van zonde overtuigd geweest.

2. Zij is ook niet een uitwerking van de verbeelding. Soms wanneer deze of gene grote zonden heeft bedreven, heeft hij levendige en dikwijls vreselijke indrukken van de wraak Gods, door zijn verbeeldingskracht in hem gewerkt. In de nacht vooral waant hij de helse vlammen te zien die beneden hem branden; of het is in hun oren als horen zij een nare stem, die hun het naderend wee aankondigt; of zij menen het aangezicht van Jezus te zien, stralende van toorn; of zij hebben, in de slaap, verschrikkelijke dromen over de dag van de wraak. Maar ook dit is niet de overtuiging van zonde, welke de Geest geeft. Ook dit is een natuurlijke werking op de natuurlijke vermogens, en geenszins een bovennatuurlijk werk van de Heilige Geest. Indien u nog niets meer hebt gehad dan deze schrikwekkende voorstellingen van de verbeelding, dan hebt u geenszins in u het werk van de Geest.

3. Zij is niet enkel een verstandelijke kennis van hetgeen de Bijbel aangaande de

zonde zegt. Vele onbekeerde mensen lezen hun Bijbel, en weten zeer goed dat hun toestand daarin is blootgelegd. Zij zijn gevoelige mensen. Zij weten zeer wel dat zij zondaars zijn, en ook dat de bezoldiging van de zonde de dood is. Deze is een vloeker, en leest in het Woord van God de volgende woorden, welke hij tevens zeer wel verstaat: „Zweert ganselijk niet.” (Matth. 5 : 34). „De Heere zal niet onschuldig houden die Zijn Naam ijdelijk gebruikt.” (Ex. 20 : 7). Een ander baadt zich in de begeerlijkheden des vleses, en hij leest in de Bijbel, en verstaat het volkomen: „Geen onreine heeft erfenis in het Koninkrijk van Christus en van God.” (Ef. 5 : 5). Weer een ander leeft in gedurige vergetelheid van God. Van dat de zon opgaat totdat zij ondergaat, denkt hij aan alles behalve aan God en ziet, daar leest hij: „De goddelozen zullen terugkeren, naar de hel toe, alle godvergetende heidenen.” (Psalm 9 : 18). In deze zin hebben de meeste onbekeerden een verstandelijke kennis van hun zonde en van de bezoldiging van de zonde, maar toch, geliefden, is dit geenszins de overtuiging van zonde. Dit is niets anders dan enkel een verstandelijk werk in uw hoofd. Overtuiging van zonde is een werk Gods in het hart. Hebt u nog niets anders gehad dan deze verstandelijke kennis van uw zondaarstoestand, dan bent u nog nooit van zonde Overtuigd geweest.

4. Overtuiging van zonde is niet het gevoel van de walgelijkheid van de zonde. Deze wordt gevoeld door een kind van God. Een kind van God heeft de schoonheid en uitnemendheid van God gezien, en dientengevolge is de zonde walgelijk in zijn ogen. Geen onbekeerde heeft echter die schoonheid en uitnemendheid Gods aanschouwd, en bij gevolg kan zelfs de Heilige Geest de walgelijkheid van de zonde niet doen gevoelen. Wanneer u bijvoorbeeld, uit een kamer komt die schitterend is verlicht, en u treedt plotseling in de open lucht, dan is de duisternis zeer zwaar in uw oog. Zo ook, wanneer een kind van God is geweest achter het binnenste voorhangsel, in de tegenwoordigheid van zijn verzoende God, in het volle aanschouwen van de Vader der lichten, Die een ontoegankelijk licht bewoont en vervuld is van heerlijkheid, en daarna zijn oog naar binnen slaat in zijn eigen, zondig hart, dan blijkt hem de zonde zeer duister, zeer laag, zeer walgelijk te zijn. Een onbekeerde ziel is echter nooit in tegenwoordigheid van de verzoend God geweest, en zo kan ook de zonde niet duister en walgelijk in Zijn ogen zijn. Zo ook wanneer u iets hebt gesmaakt dat zeer zoet en aangenaam is, en u proeft daarna andere, minder smakelijke dingen, dan schijnen u die smakeloos en onaangenaam toe. Eveneens, wanneer een kind van God heeft gesmaakt en geproefd dat God goed is, dan smaakt hem de zonde in zijn eigen hart walgelijk en afschuwelijk. Maar een onbekeerde ziel heeft nooit de zoetheid van de liefde Gods gesmaakt; zij kan bijgevolg de vuilheid en walgelijkheid van de zonde niet gevoelen. Ook dit is dus geenszins de overtuiging van zonde, waarvan in onze tekst gesproken wordt.

Waarin bestaat dan deze overtuiging van zonde?

Antwoord. Zij is een juist besef van de verschrikkelijkheid van de zonde. Zij is niet enkel de wetenschap dat wij vele zonden hebben, en dat de toorn van God over dezelve wordt geopenbaard. Maar zij is een hartelijk gevoel dat wij geheel onder de zonde zijn. Ook is zij niet een gevoel van de walgelijkheid van de zonde deze wordt alleen gevoeld door de kinderen Gods. Maar zij is een gevoel van de verschrikkelijkheid van de zonde, van de belediging welke zij is voor God, en van de toorn waaraan zij de ziel blootstelt. Broeders! de overtuiging van zonde is geen weinig betekanend natuurlijk werk op het hart. Er is een groot onderscheid tussen de kennis van iets en het juiste besef daarvan.

Het is geenszins hetzelfde te weten dat de azijn zuur is, en inderdaad die zuurheid met de mond te proeven. Er is een groot verschil tussen de kennis dat het vuur ons zal branden, en inderdaad de pijnen van brandwonden te gevoelen. Maar dan ook is er het grootste onderscheid van de wereld tussen de kennis van de afschuwelijkheid van de zonde en het hartelijk gevoel daarvan. Het is alles te vergeefs dat u in uw Bijbel leest en de woorden Gods hoort prediken, indien niet de Heilige Geest die woorden gebruikt om uw dode harten de kracht daarvan te doen gevoelen. De duidelijkste woorden zullen u niet doen ontwaken zolang u nog in een natuurlijke staat verkeert. Al konden wij u ook met de duidelijkheid van de rekenkunde bewijzen dat de toorn van God op u en uw kinderen blijft, toch zoge u daar ongeroerd neerzitten, u zou heengaan en het reeds vergeten hebben voordat ge uw eigen woning bereikt had. Geliefden, alleen Hij, die uw hart heeft gemaakt, kan op uw hart indruk maken. Het is de Heilige Geest die van zonde overtuigt.

(1) Leer hieruit de ware kracht van het gelezen en gepredikte Woord van God. Het is slechts een werktuig in de hand van God. Het heeft geen kracht in zichzelf, tenzij om natuurlijke indrukken te maken. Het is een hamer, maar God moet uw harten daarmee verbreken. Het is een vuur, maar God moet uw ziel daarmee ontvonken. Zonder Hem mogen wij u ook al een zekere kennis geven van de verschrikkelijkheid van uw toestand, maar Hij alleen kan u een juist besef en gevoel geven van uw staat. De krachtigste leerrede van de wereld kan slechts een natuurlijke indruk op u te weeg brengen, maar wanneer God daardoor werkt, dan maakt het zwakste woord een bovennatuurlijke indruk. Menige zeer zwakke preek is het middel geweest, waardoor God een ziel heeft bekeerd. Kinderen van God, o mocht u nacht en dag bidden dat God Zijn krachtige arm opheffe.

(2) Leer ook dat u de bekering niet in uw eigen macht hebt. Het is de Heilige Geest alleen die van zonde overtuigt, en Hij is vrij in alles wat Hij doet. Hij is een vrijmachtige Geest, en heeft nergens beloofd dat Hij zou werken op het bevel van onbekeerde mensen. Over velen wil Hij genadig zijn, en Hij verhardt wie Hij wil. Wellicht meent u dat ge u nog wel in de zonde kunt baden, en dat u daarna zult kunnen komen en berouw hebben en behouden worden. Maar bedenk dat de Heilige Geest Zich niet schikt naar uw wil. Hij is geenszins uw dienstknecht. Velen hopen dat zij op hun sterfbed zullen worden bekeerd; zij geraken echter op hun sterfbed, en toch worden zij niet bekeerd. Is de Heilige Geest nu in u werkende, bedroef Hem niet, weersta Hem niet, blus Hem niet uit; want het zou kunnen zijn dat Hij nooit weer tot u kwam!

III. *Ik ben gekomen tot de beweegredenen, waarvan de Heilige Geest gebruik maakt.* Er zijn twee zaken, waardoor de Heilige Geest gewoonlijk aan de mens een recht besef geeft van de verschrikkelijkheid van de zonde.

1. De wet. „De wet is onze tuchtmeester tot Christus.” (Gal. 3 : 24). „Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt worde, en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij.” (Rom. 3 : 19). De zondaar leest de wet van de grote God die hemel en aarde gemaakt heeft. De Geest van God doet zijn geweten getuigen om hem te doen zien dat de wet ieder gedeelte van zijn leven veroordeelt. De wet beveelt hem God lief te hebben. Zijn hart zegt hem dat hij God nooit heeft lief gehad, nooit eerbied voor God heeft gekoesterd. De Heilige Geest

overtuigt hem dat God een ijverig God is, dat Zijn eer daarin bestaat de wet te handhaven en de overtreder te verdelgen. De Heilige Geest overtuigt hem dat God een rechtvaardig God is, dat Hij geenszins de schuldige onschuldig kan verklaren. De Heilige Geest overtuigt hem dat God een waarachtig God is, dat hij al zijn bedreigingen moet vervullen: „Zou Hij het zeggen en niet doen?” (Num. 23 : 19). Des zondaars mond is gestopt, en hij staat schuldig voor God.

2. De tweede zaak is het Evangelie: „Omdat zij niet in Jezus geloven.” Deze is de krachtigste van alle beweegredenen, en daarom ook wordt zij hier door Jezus gekozen. De zondaar leest in het Woord dat: „die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven;” (Joh. 3 : 36), en nu overtuigt hem de Heilige Geest dat hij nog nooit in de Zoon heeft geloofd; in waarheid, hij weet zelfs niet wat dat betekent. Voor het eerst komt nu de overtuiging in zijn hart dat: „hij, die de Zoon van God ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien. Maar de toorn van God blijft op hem.” Hoe heerlijker en Goddelijker nu die Zaligmaker is, des te meer is ook de ziel overtuigd dat zij zonder Christus verloren is; want zij voelt dat zij buiten Hem is. Zij ziet duidelijk in dat Christus een almachtige ark van de behoudenis is, drijvende over de zondvloed van de toorn van God; zij ziet hoe veilig en gelukkig het kleine gezelschap is dat daarin is vergaderd. Maar juist dit maakt dat zij van angst de tanden knerst, want zij is niet daarbinnen, en de golven dreigen haar te zullen verzwelgen. Zij hoort dat Christus de hele dag Zijn handen heeft uitgestrekt naar de grootste van de zondaars, niet willende dat enigen zouden verloren gaan. Maar zij heeft zich nooit in die armen geworpen, en nu voelt zij dat Christus zou kunnen lachen in haar smart, en spotten als haar vrees komt. O ja, mijn vrienden! hoe dikwijls gebeurt het op het sterfbed, wanneer de natuurlijke verschrikkingen van het geweten nog worden versterkt door de Geest van God. Hoe dikwijls, wanneer wij spreken van Christus, van Zijn liefde, van Zijn zoenbloed, van de veiligheid om in Hem gevonden te zijn, van het geluk dat allen smaken die in Hem zijn, hoe dikwijls gebeurt het dat de stervende zondaar het al van zich afkeert met de verschrikkelijke vraag: “Maar ben ik in Christus?” Hoe meer wij van de Zaligmaker spreken, des te groter wordt de doodsangst; want dan wordt het gevoeld dat Déze de Zaligmaker is, welke men heeft verworpen. O, hoe krachtig en betekenisvol zijn dan deze woorden: „De Geest overtuigt van zonde, omdat zij in Mij niet geloven.”

Toepassing

1. En nu, mijn vrienden, er zijn velen onder u die het weten dat zij nog nooit in Jezus hebben geloofd, en toch blijven zij geheel ongeroerd. Zij zitten neer zonder de minste aandoening, ze eten met smaak en slapen des avonds zonder zorg in. Wilt u de reden daarvan weten? U bent nog nooit overtuigd geweest van zonde. De Heilige Geest heeft nog nooit Zijn werk in u begonnen. O, indien de Geest van Christus in uw harten kwam gelijk een geweldig gedreven wind, welk een verschrikkelijke gedachte zou het deze avond voor u zijn, dat u buiten Christus leeft! Het gemis van dat brood, dat die wereld het leven geeft, zoge u de eetlust doen verliezen, u zou het niet in uw bed kunnen uithouden, u zou niet langer in uw zonden durven voortleven. Al uw bedreven zonden zouden als schrikgestalten zich aan uw geest voordoen. Waar ge u heen wendde, overal zoge u het woord als in de oren klinken: „Zonder Christus, zonder hope, zonder God in de wereld;” (Ef. 2 : 12). Indien uw wereldse vrienden zouden willen beproeven

uw vrees te doen bedaren, en zij u zouden spreken van uw onberispelijk gedrag, en dat u toch geenszins zo slecht bent als uw burenen, en dat, als u te vrezen hebt, wel menigeen zou mogen vrezen, o hoe zoge u hen van u afstoten, en uw oren toestoppen, en uitroepen: 'er is een vrijstad, waarin ik nooit gevloeden ben; bijgevolg moet er ook een bloedwreker zijn! Er is een ark; er moet dus ook een zondvloed op handen zijn. Er is een Christus, er moet zo ook een hel zijn voor degenen die zonder Christus zijn.'

2. Sommigen van u zijn wellicht onder overtuiging van zonde, u gevoelt de verschrikkelijkheid van uw staat buiten Christus en u gevoelt u in waarheid ellendig. Welnu dan,

1ste. Wees dankbaar voor dit werk van de Heilige Geest: „Vlees en bloed heeft u dit niet geopenbaard, maar Mijn Vader.” (Matth. 16 : 17). God heeft u in de woestijn gevoerd, juist om u te lokken, en tot uw hart te spreken van Christus. Langs deze weg begint Hij Zijn werk in iedere ziel welke Hij wil behouden. Niemand is nog ooit tot Christus gekomen, die niet eerst overtuigd was van zonde. Allen, die nu reeds in de hemel zijn ingegaan, zijn hiermee begonnen. Wees dankbaar dat u niet gestorven bent gelijk zovelen om u heen.

2e. Laat deze overtuiging niet weer verloren gaan. Bedenkt dat u haar zeer lichtelijk weer verliezen kunt. Wikkelt uzelf slechts tot over de oren in allerlei bezigheden, en zet uw werk op de rustdag voort, en weldra zult u alles hebben weggevaagd. Wees slechts wat toegeeflijk in zinnelijke vermaken, neemt slechts een weinig deel in de genoegens van u metgezellen, en weldra zult u weer even vrolijk en zorgeloos zijn als zij. Zo ge uw ziel liefhebt, vliedt deze dingen, blijft niet stilstaan, ontvliedt ze. Leest zulke boeken, die uw benauwdheid gaande houden; gaat onder het gehoor van zulke leraars die deze benauwdheid niet zoeken te stillen. Bovenal, roept tot de Heilige Geest, die de Werker daarvan is, dat Hij daarmede in u doorwerke. Roept nacht en dag dat Hij u toch niet buiten Christus laat blijven. O, zoge u slapende willen blijven totdat u in de hel ontwaakt? 3e. Blijft niet bij deze overtuiging staan. Nog bent u niet behouden. Velen zijn zover gekomen, en toch nog verloren gegaan; velen zijn overtuigd geweest, en toch nooit tot bekering gekomen, velen hebben hun overtuiging verloren en zich opnieuw in de zonde gewenteld. „Gedenk aan de vrouw van Lot.” (Luk. 17 : 32). U bent niet behouden zolang u niet in de schaapskooi bent. Christus is de Deur. „Strijdt om in te gaan door de enge poort, want velen zullen zoeken in te gaan en zullen niet kunnen. (Luk. 13 : 24).

Dundee, 4 februari 1837.